

عنوان مقاله:

معماری پایدار و بررسی رابطه آن بر هویت معماری سنتی

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی علوم زمین و توسعه شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

سروش معینی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه معماری واحد رامسر دانشگاه آزاد اسلامی رامسر ایران

نوید صدری - دانشجوی کارشناسی ارشد گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد رامسر ایران

خلاصه مقاله:

مفهوم معماری پایدار را می توان رویکردی دانست که در لازمه رشد اقتصادی و بهبود نسبت زیست محیطی شکل می گیرد که باید در هر مکان و زمانی جنبه عمل گیرد ضمن آن که بر جنبه ای تاریخی و فرهنگی توجه دارد. در توسعه پایدار سیاست های اقتصادی، مالی، تجاری انرژی کشاورزی، صنعت و سیاستهای دیگر به نحوی مورد طراحی قرار می گیرد که موجب توسعه ای می باشند که از لحاظ اقتصادی اجتماعی، اکولوژیکی پایدار باشد هدف اصلی این مقاله معرفی منطبق با اقلیم مناطق گرم و خشک و نیز استفاده از معماری سنتی در راه رسیدن به معماری پایدار می باشد بررسی ویژگی های طراحی کالبدی و معماری منطقه گرم و خشک و مصالح و روشهای اجرایی نشان می دهد که در طراحی معماری سنتی علاوه بر استفاده از پتانسیلهای محیطی از آلودگی و تخریب محیط زیست نیز جلوگیری به عمل آورده و مصداق بارزی از معماری پایدار می باشد. تمام اصول معماری پایدار باید در یک پروسه کامل که منجر به ساخته شدن محیط زیست سالم می شود تحقیق یابد تعریف معماری پایدار یا معماری سبز، گرم شدن کره زمین، نازک شدن لایه ازن به علت استفاده از انواع آلاینده ها، افزایش آلودگی محیط زیست و انقراض گونه های زیستی باعث شده است تا ضرورت توجه به مسائل زیست محیطی بیشتر گردد.

کلمات کلیدی:

هویت، معماری پایدار، سنتی، معماری سبز، گرم و خشک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/526285>

